

SENTÈNCIA 22-01 DE 8 D'OCTUBRE DE 2001

Ponent : M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el M.I. Tribunal de Corts va dictar sentència en data 28-12-2000 en la causa 66-1/00 amb la següent part dispositiva " Fallem: que hem de condemnar i condemnem a l'acusat Carles Albert A.M. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delictes major de robatori amb intimidació i port d'arma en casa habitada, d'un delictes major d'amenaces amb arma, d'un delictes menor de port il·legal d'arma blanca i d'una contravenció penal de lesions doloses amb la concurrència de les circumstàncies agreujants d'actuació de més de dues persones en el delictes major i de reincidència en el delictes menor i en la contravenció penal a la pena de SIS ANYS DE PRESÓ dels quals TRES ANYS FERMS I LA RESTA CONDICIONAL i a l'EXPULSIÓ CONDICIONAL DEL PRINCIPAT.

Que hem de condemnar i condemnem a l'acusat Miquel R.C. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delictes major de robatori amb intimidació, port d'arma en casa habitada, d'un delictes menor de port il·legal d'arma blanca i d'una contravenció penal de consum privat d'haixix amb la concurrència de les circumstàncies agreujants d'actuació de més de dues persones en el delictes major de robatori i de reincidència en el delictes menor i en la contravenció penal, a la pena de QUATRE ANYS DE PRESÓ dels quals DOS ANYS FERMS I LA RESTA CONDICIONAL.

Que hem de condemnar i condemnem a l'acusat Domingo L.A. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delictes major de robatori amb intimidació i port d'arma en casa habitada, amb la concurrència de la circumstància agreujant d'actuació de més de dues persones, a la pena de QUATRE ANYS DE PRESÓ dels quals UN ANY I VUIT MESOS FERMS I LA RESTA CONDICIONAL i a l'EXPULSIÓ CONDICIONAL DEL PRINCIPAT."

L'esmentada sentència correspon als fets que el Tribunal va considerar com a provats, consistents que: "Carles Albert A.M., nascut el dia 29 de desembre de 1.965, de nacionalitat espanyola, la matinada del dia 16 de març del 2.000 va mantenir una discussió amb la seva companya sentimental Na Olga F.D. al domicili d'aquesta radicat al carrer Roureda Tapada, Edifici Bon Repòs 1r 5a A, d'Andorra la Vella, en el decurs de la qual Na Olga va fer fóra del

seu pis a l'esmentat acusat i va demanar auxili al veí de la porta B del mateix replà, el senyor Lluís Xavier R.H., quina intervenció es limità a calmar a l'acusat, sent en aquesta ocasió en què l'acusat Carles Albert A.M. veié per primera vegada al senyor R.H. L'incident s'acabà quan l'acusat Carles Albert A.M. marxà de l'edifici.

La tarda del mateix dia 16 de març l'acusat Carles Albert A.M., com sigui que pensava que el senyor R.H. mantenia relacions amb la seva companya Olga F.D., va decidir fer-li una mala passada, fent-se acompanyar d'altres dos individus que trobà en un bar d'Andorra la Vella, els acusats Miquel R.C., nascut el dia 17 de juny de 1.977, i Domingo L.A., nascut el dia 19 de setembre de 1.977, de nacionalitat espanyola i sense antecedents penals, als que va proposar acompanyar-lo i, per tal de millor convèncer-los, els digué que R.H. en el seu domicili hi guardava substàncies estupefaents èxtasi i cocaïna, així com més d'un quilo d'haixix que hauria portat des d'Holanda, que li podrien sostreure i repartir-se entre els tres.

Havent acceptat els acusats Miquel R.C. i Domingo L.A. la proposició de l'acusat Carles Albert A.M., vers les 19 hores d'aquest dia 16 de març es dirigiren tots tres al domicili de l'acusat Carles Albert A.M., a Aixirivall, on aquest els hi mostrà diferents armes blanques, perruques i disfresses per tal que triessin, agafant l'acusat Domingo L.A. una màscara vermella i negra, l'acusat Miquel R.C. una navalla amb una fulla de 10 centímetres de llargada i l'acusat Carles Albert A.M. una perruca de color negre i una navalla tipus "papallona" amb fulla de 10 centímetres de llargada. Seguidament tots tres acusats es desplaçaren al domicili del senyor R.H., radicat al carrer Roureda Tapada, Edifici Bon Repòs 1r-5^a B, d'Andorra la Vella, i al replà de l'escala l'acusat Carles Albert A.M. es posà la perruca, mentre que l'acusat Miquel R.C. es posà la caputxa i s'apujà el coll de la jaqueta de xandall de manera que sols se li veien els ulls, i l'acusat Domingo L.A. es posà la màscara, restant aquests dos amagats al replà mentre l'acusat Carles Albert A.M. trucava a la porta.

En sentir trucar a la porta, el senyor R.H. va mirar per l'espiera i, pensant que era la seva veïna na Olga, va obrir la porta si bé, tot just obrí la porta, s'adonà que es tractava del company d'aquesta, l'acusat Carles Albert A.M., qui li digué que volia parlar contestant-li el senyor R.H. que d'acord, però sense entrar al domicili, moment en què l'acusat Carles Albert A.M. l'empentà i, exhibint la navalla que portava, entrà al domicili, fent-ho també els altres dos acusats, tancant després la porta. En el moment d'entrar al domicili, l'acusat Miquel R.C. duia a la mà la navalla, encara que tot seguit la guardà a la butxaca.

Ja dins del domicili, l'acusat Carles Albert A.M. va empènyer al senyor R.H. vers el sofà i posant-li al pit la navalla que portava, li demanà on guardava la droga que hauria de portat des d'Holanda, i en contestar-li que res sabia de droga, l'advertí que l'agrediria. Tot seguit els acusats Carles Albert A.M. i Domingo L.A., aquest després de posar-se uns mitjons a les mans per evitar deixar les seves empremtes dactilars, regiraren tot el pis cercant productes estupefaents mentre que l'acusat Miquel R.C. restava al costat del senyor R.H. vigilant-lo.

En un determinat moment l'acusat Carles Albert A.M. li preguntà al senyor R.H. si mantenia relacions amb la seva companya na Olga, donant-li un cop a la cara que li causà una contusió molar que curà en temps no superior a quinze dies i, abans de marxar del domicili i sense deixar d'exhibir la navalla, li feu l'advertència que el mataria si el denunciava o si anava amb la seva companya.

Quan els acusats Miquel R.C. i Domingo L.A., quina intenció era la d'obtenir estupefaents, s'adonaren que en el pis no hi havia substàncies estupefaents de cap mena i que tot allò venia motivat per la gelosia de l'acusat Carles Albert A.M., varen manifestar a aquest la seva intenció de marxar tot seguit del pis.

Finalment els tres acusats marxaren del pis, havent-se apoderat de la tarja VISA, diverses ulleres de les marques Okley, Smith i Ray-Ban, Arnette i Briko, així com cinc rellotges de polsera, que es repartiren entre els tres".

II.-RESULTANT: Que contra l'esmentada sentència interposà recurs d'apel·lació el Ministeri Fiscal, oposant-se al recurs formulat pel condemnat Domingo L.A.. Exposa en recolzament del seu recurs que:

- Els condemnats R.L. eren totalment conscients i coneixedors amb acceptació plena que el condemnat A. es desplaçava al domicili de R. a fi d'atemorir-lo mitjançant l'anunci de causar-li un mal, cert i imminent mitjançant l'ús d'un es de navalles, aquests fets constitueixen el delictes major d'amenaces amb arma, tipificat a l'art. 235 del Codi Penal.

- En quant al delictes menor d'introducció de producte estupefaent, Domingo L.A. ha reconegut els fets davant de l'Hble. Batlle instructor, essent doncs en conseqüència igualment procedent la condemna del mateix pel tipus delictiu previst en l'art. 298 del Codi Penal.

- En quant a les circumstàncies agreujants de premeditació i traïdoria que considerava el Ministeri Fiscal que concorrien en tots tres condemnats, s'ha de destacar que en la pròpia relació de fets provats de la sentència recorreguda, es desprèn l'elaboració d'un pla, amb una distribució de funcions i rols, frustrant qualsevol

opció de defensa per part de la víctima i assegurant mitjançant l'ús de les disfresses i les armes blanques el seu propòsit criminal. No es pot compartir el criteri del Tribunal de Corts relatiu a la traïdoria que considera que no es feu l'atac especialment buscat per no donar a la víctima cap possibilitat de defensa.

Per raó del concurs dels delictes imputats al condemnat i de la seva absència de lligams al principat, demana de conformitat amb el seu escrit de qualificació provisional, la condemna de Domingo L.A. a la pena de 6 anys de presó i l'expulsió definitiva del Principat; subsidiàriament estima que la pena pronunciada pel Tribunal de Corts sigui ferma en la seva totalitat.

S'oposa al recurs d'apel·lació formulat per Domingo L.A. adduint que la pena pronunciada pel Tribunal de Corts és moderada en la mesura en la que el delicte pel qual se l'ha condemnat està castigat amb una pena de fins a quinze anys de presó.

III.-RESULTANT: Que també formula recurs d'apel·lació el lletrat Manuel PUJADAS DOMINGO advocat defensor de Domingo L.A. el qual considera que la pena de presó ferma imposada a Domingo L.A. és desproporcionada respecte de les penes imposades als altres coimputats, tenint en compte els delictes i contravencions penals que s'imputen als altres condemnats; i que així el Tribunal de Corts ha infringit el principi de proporcionalitat de les penes, resultant de l'art. 53 del Codi Penal i consagrat per una decisió del Tribunal de Corts de data 03-02.93. Fa valer que concretament Domingo L.A. no tenia intenció d'ocasionar lesions a la víctima a la qual no va agredir, no portava armes, i va incitar Carles Albert A. a marxar del lloc, que els fets no han tingut conseqüències greus per la víctima i no representen per l'ordre públic un trasbals important. Que solament s'ha imputat a Domingo L.A. un delicte major i que no existeix una diferència suficient entre la pena que li ha estat imposada i la que s'ha imposat als altres processats. Demana que se li redueixi aquesta pena a vuit mesos de presó.

S'oposa al recurs interposat pel Ministeri Fiscal, desenvolupant la següent argumentació:

No existeix al sumari cap prova que permeti retenir la culpabilitat de Domingo L.A. pel que respecte el delicte major d'amenaça amb arma blanca. En efecte aquest no s'havia fornit de cap arma i el seu únic objectiu era trobar la droga que creia amagada a casa de la víctima.

No ha quedat provat que Domingo L.A. hagi introduït mai cap estupefaent al Principat.

No es reuneixen les condicions de la circumstància agreujant de traïdoria en la mesura en la que R., després d'haver obert la porta, va reconèixer

perfectament a A., al qual hauria pogut prohibir l'entrada en el seu apartament.

La circumstància de premeditació no s'ha establert, no havent-hi un lapse de temps suficient que separés la decisió presa per A. i la comissió del delictes.

Finalment posa de relleu que el Ministeri Fiscal no ha interposat un recurs per pròpia iniciativa, sinó seguit al recurs de Domingo LOPEZ.

IV.-RESULTANT: Que ha comparegut per interposar recurs d'apel·lació la lletrada Concepció CRIADO FERNANDEZ defensora de Miquel R.C.

V.- RESULTANT: Que també ha comparegut per oposar-se al recurs del Ministeri Fiscal el lletrat Lluís RUIZ VALLS advocat defensor de Carles A.

VI.-RESULTANT: Que per Aute de data 30-03-01, aquesta Sala Penal va declarar admès el recurs d'apel·lació interposat per DOMINGO L.A. i pel Ministeri Fiscal respecte d'aquest darrer, i inadmesos els recursos interposats per Miquel R.C. i els recursos deduïts contra aquest últim i contra Albert Carles A.M.

FONAMENTS DE DRET

A) En relació al recurs interposat pel Ministeri Fiscal:

I.-CONSIDERANT: Que el delictes major d'amenaces amb arma està constituït envers solament Carles Albert A.M. el qual, abans de marxar del domicili de R.H., va exhibir el ganivet que portava, advertint-lo que el mataria si entrava en contacte amb la seva companya o denunciava els fets al Servei de Policia. Que aquestes actuacions totalment distintes del robatori, no és poden imputar a Domingo L.A., que no hi va prendre part de manera positiva, i del qual no és pot estimar que tingues la intenció d'afegir-s'hi, en la mesura en que, d'una part, ignorava els veritables motius de l'agressió concebuda per Carles Albert A., d'altra part va provar de calmar a aquell i de persuadir-lo per deixar el domicili de R.

II.-CONSIDERANT: Que en el curs del seu interrogatori pel Batlle instructor, 14 de setembre de 2.000 , Domingo L.A. si bé va reconèixer la consumició de haixix i de cocaïna, va negar haver introduït aquelles substàncies prohibides al Principat. Que en absència de tot altre element de prova, no se li pot imputar el delictes menor d'introducció de producte estupefaent.

III.-CONSIDERAT: Sobre les circumstàncies agreujants de traïdoria i premeditació que, així com ho defineix la sentència recorreguda, l'essència de la circumstància agreujant de traïdoria resideix en el fet que el o els autors de l'agressió van utilitzar els mitjans necessaris perquè l'efecte de sorpresa posés a la víctima en la impossibilitat de reaccionar, defenent-se o escapant-se, que concretament R., després d'haver obert la porta, va reconèixer l'acusat A. amb el qual va acceptar de parlar, però davant el qual hauria pogut tancar la porta impedit-li així entrar. Que el Tribunal qualifica doncs correctament d'acte de violència i no de traïdoria el fet per A. d'haver entrat en el domicili de la víctima empenyent-lo.

Que d'altra banda la circumstància agreujant de premeditació requereix la creació de pla criminal, la persistència en la decisió de cometre el fet criminal i el pas d'un temps, que no cal que sigui massa llarg però si suficient i necessari perquè la reflexió i el seny puguin sobrepassar-se a la impulsivitat que evoca el delictes fent desaparèixer qualsevol factor passional, cosa que es reveladora del ferm propòsit d'executar el delictes, ja que no es pot confondre la meditació amb la premeditació. Concretament cap element permet establir que el projecte criminal de l'acusat A. i dels seus coacusats hagi estat concebut anteriorment a la tarda del 16 de març del 2.000 als voltants de les 19 hores, quant aquell proposà a Domingo L.A. i a Miquel R.C., d'acompanyar-lo al domicili de R., cosa que feren immediatament amb la intenció de portar a terme el seu projecte delictiu. Doncs no existeix entre la concepció i la realització d'aquest projecte un lapse de temps suficient per caracteritzar la premeditació que suposa reflexió, elaboració i maduració d'un pla.

IV.-CONSIDERANT: Sobre la pena imposada a Domingo L.A., que l'absència d'antecedents judicials d'aquest darrer al moment de la comissió dels fets, justifica que la pena d'expulsió del Principat així com una part de la pena de presó hagin estat pronunciades a títol condicional, aquesta modalitat d'execució de la pena constitueix un advertiment de natura a dissuadir a un delinqüent primari de cometre nous delictes.

B) Sobre el recurs interposat per Domingo L.A.

V.-CONSIDERANT: Que el Tribunal de Corts no ha ignorat el principi de proporcionalitat de la pena tal com en resulta de l'art. 53 del Codi Penal, que no es pot resoldre amb un càlcul matemàtic entre el nombre de delictes imputats i el nombre de mesos de presó

pronunciats. En efecte, la sentència recorreguda al pronunciar penes notablement més importants envers els coacusats de Domingo L.A., reconeguts culpables de molts altres delictes i contravencions penals, ha tingut en compte el fet que el delicte major de robatori amb intimidació i port d'arma en casa habitada, penat amb quinze anys de presó, revestia un grau de gravetat particular, representant un perill considerable per la seguretat de les persones, tractant-se d'una agressió ocorreguda al mateix interior del domicili i trasbalsava considerablement l'ordre públic. Que la pena imposada a Domingo L.A. no és excessiva respecte de la pena encorreguda i de la gravetat dels fets d'autes, i està adaptada a la personalitat del condemnat, del qual l'absència d'antecedents justificava una pena de presó part condicional.

VI.-CONSIDERANT: Que per tot el que s'ha dit convé confirmar la sentència del Tribunal de Corts, amb la imposició de la meitat de les costes processals ocasionades pel recurs a Domingo L.A.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat pel Ministeri Fiscal i per Domingo L.A.

2.- Confirmar íntegrament la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 28 de desembre de 2000 en la causa núm. 66-1/00.

3.- Condemnar a Domingo L.A. al pagament de la meitat de les costes processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.